

at en eneste Frivillig har gjort Tjeneste som Auditeur i Krigen, og blandt Lagerne er der vel flere, der have tjent som Frivillige, men ialtsald ikke mange, og det vil, forekommer det mig, være meget misligt for disse Enkeltes Skyld at forandre et Princip, som engang er vedtaget, navnlig ved Loven af 5te Juli 1850, og behandle dem, der udskrives efter denne Lov, der nu skal gives, paa en langt anden og favorablere Maade end dem, som tidligere ere udsfrevne og allerede have gennemgaaet Rekruttskolen. Som et Moment, der forekommer mig at være af væsentlig Betydning, skal jeg endvidere fremhæve, at, hvis man fritager disse Personer, som her omtales, for at gennemgaae Rekruttskolen og for Garnisonstjenesten, ville de i mange Tilfælde faae langt Mere, end der er tiltænkt dem. Der er tilstgivet, at de skulle have eet Aar fri for Garnisonstjeneste; men, saafremt de nu staae ved Corps, hvor Garnisonstjenesten varer længere, maastee 4 Aar, vil man, naar man fritager dem for Garnisonstjeneste, fritage dem for 4 Aar, istedetfor at de kun skulde fritages for 1. Det forekommer mig, at dette er et aldeles slaaende Modargument. Iøvrigt skal jeg henholde mig til, hvad tidligere, under Sagens forrige Behandling, udførligere er blevet omhandlet.

Blechingberg: Med Hensyn til det Forslag, Udvalget har stillet, maa jeg tilbageskalde i det ærede Landsstings Grindring den Gang, som lignende Love have taget, idet jeg ikke tvivler om, at Thinget vil gaae frem med Consequents i at behandle den Lov, som nu foreligger. Efterat den provisoriske Lov af 29de October 1849 var udkommen og forelagt Rigsdagen, var det her i Landsstinget, at der skete en Motion om, ad den Bet, hvorom der var Spørgsmaal, at udtale en Anerkjendelse af de Frivilliges Fortjenester, hvilke i faresulde Tider for Fædrelandet havde grebet til Vaaben. Da dette havde vundet Rigsdagens Bifald paa begge Sider og foranlediget en Til lægsbestemmelse til den da foreliggende Lov, var det naturligt, at det samme Spørgsmaal fremkom, da en Lov skulde udgaae om Udskrivningen til Landkrigstjenesten for 1851, og idet Udskriften til denne Lov optog en § 4, som var stemmende dermed, indeholdt Motiverne til dette

Lovudkast følgende Passus: „Ved den sidst anførte Passus er det iøvrigt udtrykt ligesom det ogsaa fra Ministeriets Side var Meningen med § 3 i den foreløbige Lov af 29de Octbr. f. A., at den Tjenestetid, som saaledes vil blive betragtet som tilbagelagt af de Frivillige, er Begyndelsen af den Tid, de ifølge deres Vernepligt skulde tjene, altsaa den første Deel af deres Tjeneste i Linien.“ — Motiverne omtale dette som det i og for sig selv Naturligste og sige, at man ønskede ved den Redaction, man gav den daværende Lov, at bringe dette Spørgsmaal fuldkomment paa det Rene. Da den Lov, jeg sidst berørte, og som udkom under 5te Juli 1850, blev behandlet her i Thinget, var der ikke noget Spørgsmaal om, at man jo billigede den Opsatning af det omhandlede Forhold, som saaledes var udtalt fra Ministeriets Side, og idet Loven paa den Maade blev vedtaget, blev det altsaa afgjort, at den Begunstigelse, Rigsdagen gif ind paa at tilstaae de omhandlede Frivillige, var at forstaae saaledes, som Ministeriet havde udtalt, at den skulde komme dem tilgode i den første Deel af deres Tjeneste i Linien. Men derimod har der aldrig været Tale om at frigjøre dem fra al Tjeneste eller at frigjøre dem for en Garnisonstjeneste, der gif videre, eller om at frigjøre dem for tilkommende Vaabenøvelser eller Indkaldelse til senere Vaabenøvelser, — kort, om at udstrække det Beneficium, hvorom her er Tale saavidt som det Lovforslag, der nu foreligger, gaaer ud paa at bestemme. Jeg maa derfor være af den bestemte Formening, at man, ved nu at gaae ind paa den omhandlede Passus i den foreliggende Lov, vil komme i en ligefrem Modsigelse med hvad der tidligere er udgaaet fra Landsstinget selv, og med hvad det har vedtaget ved Behandlingen af lignende Forhold i tidligere Tilfælde. Det troer jeg nu er saameget mindre tilraadeligt, som det jo fører ligefrem til Sammenligninger mellem de Bedkommende, om hvis Stillning der er Tale, af hvilke vistnok Nogle ville sige: „Vi have samme Fortjeneste som de Andre, men desuagtet ere vi dog slettere behandlede end de Andre,“ og dette er navnlig et Synspunkt, som for mig er bestemmende for at jeg ikke kan gaae ind paa en Forskrift i den foreliggende Lov, der